George Călinescu — cronicar sportiv

Cine citește romanul lui George Călinescu *„Cartea nunții"*, nu poate să rămînă indiferent la inefabilul poeziei pe care o degajă acest imn adresat căsniciei.

Valoarea romanului a fost subliniată și apreciată la timpul ei, astfel încît, cîteva rînduri în plus poate că nu și-ar avea rostul. Și totuși, există în roman un capitol care ne relevă o altă latură a acestei viguroase personalități care a fost G. Călinescu. Capitolul amintit se intitulează „O gală de box" și comentează meciul „profesioniștilor" Moți Spakov și H. Hartkopp (în roman : Moți Spandau și H. Breitkopp).

„...Celelalte round-uri răscoliră sala fără să soluționeze lupta. Iritat de rezistența neașteptată ce i se opunea și care îl făcea să gîfîie de o ușoară agitație a inimii, Spandau se năpusti furios asupra germanului, aplicîndu-i cu repeziciune toate loviturile profesionale, crochete de dreapta și de stînga, directe, swing-uri și uppercut-uri, urmărindu-i pînă în frînghii și făcîndu-l să-și acopere fața cu mănușile sau să se apuce cu mîinile de adversar, dar, cu toate acestea, gîfîind, înroșindu-se, agitîndu-se, plesnit, ghiontit, lipit, trîntit, nu voia să cadă jos knouck-outat. Spectacol exasperant de rezistență și de ridicol dramatic ! În cele din urmă, ultimul gong bătu, punînd capăt unei lupte inegale și monotone, între un atlet a cărui eleganță consta în faptul de a culca la pămînt dintr-o lovitură și un individ care refuza totuși să se întindă pe scîndurile ringului".

Poate că ne-ar surprinde văzîndu-l pasionat de duritatea luptei dintre corzile ringului pe G. Călinescu, despre care avem — mulți dintre noi — o imagine a unui om plutind în sferele înalte ale inefabilului poetic.

Poate ne-ar surprinde dacă n-am ști că acela care a zămislit „Enigma Otiliei" a scris cîtva timp, sub iscălitura „Sportiv", cronica sportivă a revistei „Adevărul literar și artistic". Recunoaștem cu plăcută surprindere într-un număr din anul 1932 cronica meciului Spakov — Hartkopp, reluată de autor în roman :

„De cel mai mare interes a fost, în sfîrșit, ultimul match Moți Spakov — H. Hartkopp. Acest Moți este un individ foarte elegant. Trup atletic, îndesat fără caricatură, cap taurin și nas subțire, turtit, dar inteligență ageră în privire, el e de un calm desăvîrșit, ironic, de om plictisit de a se juca cu un adversar neînsemnat. Cu toate acestea, Hartkopp nu era lipsit de primejdie. Cu aceeași germanică gravitate profesională și metodă, el primea lovituri nenumărate, gîfîind, înroșindu-se, agitîndu-se, plesnit, ghiontit, lipit, turtit, fără să vrea, totuși, să cadă jos. Spectacol exasperant de rezistență și de ridicol dramatic. Moți Spakov părea iritat. O ușoară agitație a inimii se trăda printr-un gîfîit de exasperare. În cele din urmă, ultimul gong bătu și se puse astfel capăt unei lupte inegale și monotone între un atlet a cărui eleganță constă în faptul de a culca la pămînt dintr-o lovitură un individ și un adversar care refuză să se întindă la pămînt și rezistă cu atîta merit, dar cu atîta deficit pentru spectacol în sine".

Pe lîngă ceea ce de multe ori denumim „termeni tehnici", regăsim cu reală satisfacție și egală surpriză o idee cu totul excepțională asupra esteticii spectacolului sportiv, pe care Călinescu îl opune „încăierării de stradă" :

„Cine n-a asistat încă la o exhibiție pugilistică își închipuie reuniunile de box ca niște încăierări vulgare, unde pumnii sînt atenuați în contondența lor de niște mănuși de piele, care dacă răpesc palmelor duritatea le dă însă un aer de monstruozitate. Cu toate acestea, ședințele de box sînt un prilej pentru cele mai variate senzații, dintre care esențială este acea satisfacțiune stenică pe care o are orice ins cînd vede pe un individ răzbind în bătăi pe un altul care se apără și este tot așa de agresiv. Taurul placid sau omul pleznit în obraz din senin produc un sens de ridicol sau de milă, în nici un caz interes, încît condițiunea primă a unui bun spectacol de corrida sau de box este ca taurul să fie agresiv și nici unul din boxeuri să nu aibă aerul de victimă".

prof. Anatol GHERMANSCHI

Convorbiri cu domnul Gore

BOX

— Analizele efectuate (și uneori publicate) după Olimpiada din Mexic arată — așa cum am citit nu de mult în „Sportul" — că o seamă de boxeri, printre care Nicolae Giju, campion european și speranța noastră nr. 1 pe ringuri, n-au fost în formă din pricini extrasportive : depășind greutatea categoriilor respective ei au trebuit să slăbească urgent cîteva kilograme în cîteva zile.

Dl. G. captă informația ca pe o revelație.

— *Iată în sfîrșit, un fapt care explică slăbiciunile boxerilor noștri...*

Apoi, cu un fel de invidie :

— *Ce subiect gras pentru gazetari !*

DL. G. BATE ȘAUA

Gripat (om între oameni) dl. G. m-a rugat, potrivit unui vechi și bine știut obiceiu să-i citesc ultimele noutăți. Ziarele pe 1969 fiind însă (sau încă) foarte sărace în evenimente din zona sportului și fair-playului (trăim la această răscruce calendaristică între sequelele lui ce-a fost în '68 și speranțele lui ce va fi în '69, prezentul fiind anulat) m-am refugiat într-o știre ceva mai veche, de-acum două luni și păstrată comentariilor ca-ntr-un frigider cu întrebări.

— *„Din inițiativa Centrului de călărie «Sănătatea»-Timișoara a luat ființă de curînd în localitatea Izvin (la 13 km de Timișoara pe șoseaua spre București) o nouă secție de călărie care are ca scop popularizarea calului Nonius și a calităților sale de săritor".*

Dl. G. mă privește cîteva clipe fără cuvînt, ca și cum gîndirea i s-ar fi înzăpezit undeva între aflarea veștii și înțelegere.

Pe urmă, ca din somn :

— *...Un club pentru un cal ! De fapt, de ce nu ? În definitiv, decît să te ocupi de popularizarea altor dobitoace... Mă întreb însă, se nedumeri el, ce se va întîmpla peste doi-trei ani cînd o îmbătrîni Nonius, sau doamne ferește, în eventualitatea unui accident. Se desființează secția ? Se mută în altă comună pe baza zvonului că acolo a apărut un pur-sînge de trei ani și cu talent ? Sau președintele va fi silit să dea un anunț la mica publicitate : „Secție hipism cu activ salariat, buget și plan de perspectivă caută cal pentru popularizare"...*

TEHNICA NOUĂ

— *Ai văzut fotografia din „Miroir-Sprint"...* mă întreabă dl. G. *Antrenorii americani de baschet folosesc o metodă nouă care poate declanșa repercusiuni inimaginabile în viața sporturilor...*

Fotografia pe care am privit-o, la îndemnul prietenului meu, nu numai cu interes dar și cu plăcere deosebită, reprezintă un aspect de la antrenamentul echipei de baschet „Los Angeles Stars-Mary Jackson".

În prim plan o dansatoare de bar, executînd mișcările clasice ale unui număr ventral. În stînga ei, în dreapta și-ndărăt jucătorii echipei o imită, repetînd, cu acompaniament de magnetofon, gesticulația trupului o jumătate de oră, o oră, două, pînă ce antrenorul strigă : stop ! Ședințele acestea la stadion-cabaret au loc, dacă nu mă-nșel marți, joi și sîmbătă. Efectele par a fi binefăcătoare...

— *...Și nu numai în materie de baschet,* precizează dl. G. *Ci și în alte discipline. Antrenorii lotului nostru de fotbal-tineret au hotărît, de pildă, să angajeze fetele de la „Melody" pentru ședințele consacrate pregătirii fizice.*

— Interesant. Și rezultatele ?

— *Excelente : nu mai chiulește nimeni de la antrenamente. Mai mult chiar, băieții au cerut să se organizeze de două ori pe săptămînă ședințe în nocturnă.*

p. conf. **Al. MIRODAN**

Sportivii din Samoa de Vest la festivitatea de deschidere a Jocurilor Pacificului

Foto : A.F.P.

magazin

COMPETIȚII REGIONALE

O dată la patru ani, cei mai buni sportivi ai lumii se reunesc — iarna și vara — sub steagul alb cu cele cinci cercuri ale Jocurilor Olimpice. Acestea sînt, la ora actuală, cele mai importante dintre competițiile sportive internaționale.

Campionatele mondiale ale diferitelor ramuri sportive se desfășoară an de an (scrimă, tir, ciclism, bob, haltere, lupte greco-romane și libere, patinaj artistic și viteză, hochei pe gheață etc. În anii olimpici, dintre aceste sporturi, doar ciclismul își organizează campionate), la doi ani (caiac-canoe, tenis de masă, gimnastică), la trei ani (handbalul în 7) sau chiar la patru ani (fotbalul).

Sînt însă numeroase sporturi (și nu dintre cele mai puțin importante) care n-au avut — pînă acum — nici un campionat mondial : atletismul, boxul, înotul, polo-ul pe apă, rugbyul, tenisul de cîmp !

În afara competițiilor cu caracter mondial (celor de mai sus adăugîndu-li-se Universiada, la fiecare doi ani, Olimpiada șahistă ș.a.) în calendarul competițiilor internaționale figurează campionate continentale și alte diferite întreceri cu caracter „regional".

Iată cîteva dintre aceste competiții :

JOCURILE PAN-AMERICANE, organizate la patru ani, sînt deschise sportivilor din cele două Americi. Prima ediție a competiției a avut loc în anul 1951 în Argentina, la Buenos Aires. De atunci întrecerile au fost găzduite de Ciudad de Mexico (1955), Chicago (1959), Sao Paulo (1963) și Winnipeg (1967). În programul concursurilor figurează întreceri la majoritatea ramurilor sportive olimpice.

JOCURILE AMERICII CENTRALE ȘI MĂRII CARAIBILOR se desfășoară, de asemenea, o dată la patru ani. Pînă acum au avut loc 10 ediții ale acestei competiții : Mexic (1926 și 1954), Cuba (1930), Salvador (1935), Panama (1938 și 1946), Guatemala (1950), Venezuela (1959), Jamaica (1962), Porto Rico (1966). Programul cuprinde numeroase ramuri sportive.

JOCURILE MEDITERANEENE sînt organizate la patru ani, pentru sportivii din țările de pe malurile Mediteranei. Pînă acum au avut loc cinci ediții : Alexandria (1951), Barcelona (1955), Beirut (1959), Neapole (1963) și Tunis (1967). Se desfășoară concursuri la 16 ramuri sportive.

JOCURILE ASIATICE au înscris pe răboj cinci ediții : 1951 — Delhi, 1954 — Manila, 1958 — Tokio, 1962 — Djakarta și 1966 — Bangkok. Este o competiție polisportivă.

JOCURILE AFRICANE au avut doar două ediții : Cairo (1962) și Brazzaville (1965).

JOCURILE COMMONWEALTH-ului, inaugurate în anul 1930, la Ontario, sînt deschise țărilor din fostul Imperiu britanic.

JOCURILE PAN-ARABE au avut doar o ediție, cea de la Casablanca — 1963.

Ar mai fi de adăugat între competițiile de anvergură internațională JOCURILE PACIFICULUI DE SUD (inaugurate în 1966), JOCURILE IBERO-AMERICANE (prima ediție în 1960, la Santiago de Chile), MACABIADA, JOCURILE SCANDINAVE, JOCURILE BALCANICE etc. Un loc aparte între marile competiții îl ocupă campionatele europene organizate la diferite ramuri sportive.

Iată cîteva dintre campionatele continentului nostru și anul primei lor ediții : atletism (1934), canotaj (1893), înot (1926), patinaj viteză (1892), patinaj artistic (1891), hochei pe gheață (1910), tir (1955), tenis de masă (1958), lupte greco-romane (1909), lupte libere (1937), box (1925), baschet (1935).

Constantin TUDOSE

Fără cuvinte

Din „SPORTOWIEC"

Pipo, taurii și Luna

Dintre multiplele reacții pe care le-a declanșat în lumea întreagă raidul circumlunar al cosmonauților americani, recordul originalității poate fi atribuit fără ezitare unui personaj din patria lui Don Quijotte, mai mult sau mai puțin faimosul senior Pipo Rafael Sanchez. De profesie, ca să zicem așa, manager de corride, acest om de afaceri ingenios și intreprid s-a grăbit să adreseze un memoriu N.A.S.A. prin care solicită — firește, în schimbul unor garanții bănești importante — exclusivitatea organizării luptelor cu tauri în Lună. Iată, într-adevăr, o idee !

Fără a mă socoti competent în materie (în tauromahie, n.b.) îmi permit să observ că interesanta inițiativă, constituind de fapt prima intrusiune a fenomenului (oarecum) sportiv în sfere extraterestre, se cuvine a fi examinată cu toată seriozitatea, sub diverse aspecte. Mai întîi, trebuie să se studieze problema adaptării taurilor la condițiile atît de speciale pe care le oferă satelitul planetei noastre, inclusiv chestiunea pășunatului artificial. O comisie de savanți și taurologi urmează să dezbată noul regulament al corridelor selenare, pornind de la premisa științifică, binecunoscută de altminteri, că o zi pe Lună durează cam vreo două săptămîni pămîntene, ceea ce atrage după sine complicații nebănuite, în legătură cu ora de începere, cu amplasarea arenei, cu împărțirea clasică a sectoarelor în zone de umbră și zone de lumină etc., etc. De asemenea, dat fiind că „acolo" forța atracției gravitaționale este mult mai redusă, avem motive să presupunem că mișcările oricăror viețuitoare vor fi extrem de lesnicioase ; această particularitate creează posibilitatea executării unor figuri inedite, de ambele părți, atît toreadorul cît și taurul ajungînd să planeze, în anumite momente, la cîțiva metri de sol... Ca să nu mai vorbim de situația ingrată a picadorilor și banderilierilor, evident dezavantajați în condițiile menționate !

O deducție elementară, care se degajă din simpla expunere de motive, este aceea a necesității unor arene lunare supradimensionate, în raport cu cele terestre. În acest sens, ar fi de dorit să se ia în considerație ideea amenajării unora dintre craterele existente — de preferință, cele din regiunea denumită Marea Serenității — întrucît forma lor de amfiteatre naturale pare a le destina manifestațiilor cvasisportive la care ne referim. În treacăt fie spus, o asemenea incintă ar putea găzdui cu ușurință cca. 250 000 spectatori, pentru transportul cărora vor funcționa trenuri de rachete „non-stop", precum și moduluri lunare confortabile (maximum 12 persoane), pentru familiile mai înstărite. După o apreciere sumară — evident, aproximativă — costul unui bilet, inclusiv voiajul și întreținerea, nu va depăși suma de 2 794 263 dolari și 71 cenți, din care jumătate se vor achita la înscriere, iar restul în mensualități neimpovărătoare, de-a lungul a 6—7 generații...

În fine, două propuneri cu caracter practic și imediat. Primo — să se trimită fără întîrziere un taur... experimental, într-o rachetă teledirijată, care va înconjura Luna și va reveni pe pămînt, pentru a se verifica rezistența nobilului patruped la vicisitudinile călătoriei. Secundo — să se confecționeze de urgență, pe cheltuiala N.A.S.A., un echipament cosmic pentru senior Pipo, adică — un costum simplu, bine ajustat, pe care d-sa să-l poarte mult și bine, într-o încăpere absolut retrasă, avînd posibilitatea să mediteze în voie asupra tuturor detaliilor tauromahiei selenare.

Pereții camerei cu pricina pot fi împodobiți, eventual, cu siluete cabaline, de culoare verde...

Dan DEȘLIU

PERSONAJE ILUSTRE — CAMPIONI NECUNOSCUȚI

Numeroase au fost personajele de seamă care, pentru a fi „în formă", au practicat, cu destul succes, diferite sporturi. Fără îndoială, considerau că acestea le ajutau să-și păstreze sănătatea, echilibrul psihic, pentru a face față importantelor lor obligații.

Unul dintre acești campioni ai Evului Mediu a fost Carol cel Mare (Charlemagne), care a domnit între anii 768—814. Fiul lui Pépin cel Scurt excela în multe discipline sportive, dar în special în natație. El a construit, cu mari cheltuieli, o piscină în fastuosul său palat de la Aix-la-Chapelle (Aachenul de azi). Dar înțelegea să împartă și cu alții (curteni, rude, invitați) plăcerea înotului. Așa se face că istoria consemnează autentice concursuri, în care victoria îi revenea, cu regularitate, împăratului, a cărui constituție atletică, la o statură de circa 2 metri (!), se dovedea decisivă.

O asemenea statură și constituție i-au fost proprii și altui monarh medieval, Francisc I, personaj impresionant și prin fizic. Era un luptător redutabil, care-și punea foarte repede adversarii cu umerii la pămînt. În anul 1520, cînd a primit în tabăra de la Camp d'Or pe „bunul său verișor" Henric al VIII-lea, a avut loc o întîlnire amicală de lupte între cei doi suverani. Henric nu era cu nimic mai prejos din punct de vedere fizic, dar, totuși, după numai cîteva secunde, a trebuit să ceară „îndurare", fiind țintuit la pămînt de brațele suple și puternice ale regelui Franței.

„Bunul rege" Henric al IV-lea al Franței conta printre cele mai bune „rachete" ale vremii sale. La 16 septembrie 1594, chiar a doua zi după intrarea sa în Paris, Henric al IV-lea și-a consacrat, pentru destindere, toată ziua așa-numitului „jeu de paume", strămoșul tenisului de azi. Grație măiestriei și agilității sale, regele a învins consecutiv 27 (!) dintre cei mai redutabili adversari. Un palmares pe care l-ar invidia chiar cei mai buni tenismani de azi, cu atît mai mult cu cît, la sfîrșitul acelei memorabile zile, Henric al IV-lea a declarat : *„Mă simt foarte proaspăt și bine dispus !"*

Al. SIMOC

Agenda vînătorului și pescarului sportiv

Ianuarie, lună cu zăpadă din belșug și geruri pătrunzătoare, pune la grea încercare vînatul de pe plaiurile noastre. De aceea, tocmai acum el are nevoie de cea mai mare ocrotire. Aceasta se traduce prin aprovizionarea continuă a locurilor de hrănire, prin combaterea răpitoarelor, prin exercitarea vînătorii numai în limitele permise.

În această perioadă se pot împușca mistreți, iepuri, fazani (numai cocoși), sitari, porumbei sălbatici, gîște și rațe sălbatice, cocoșari. Cu autorizație specială este liberă și vînarea jderului. Vom mai aminti că acum ca și în tot cursul anului este permisă vînătoarea la lupi, vulpi, dihori, ciori grive, coțofane și ulii porumbari.

Dacă activitatea adepților zeiței Diana se poate desfășura în plin — așa cum am văzut — amatorii undițului au și ei destule de făcut. Este unul din momentele cele mai propice pentru munca „de atelier", cum le place să spună pescarii : controlul uneltelor puse la iernat, confecționarea năluci-lor, a vîrtejelor, a inelelor, a plumbilor. Dar, paralel cu aceste preocupări, pescarii pot, ar trebui chiar, să se îngrijească de curățirea stratului gros de zăpadă de pe gheața rîurilor și să purceadă, dacă este nevoie, la tăierea în gheață a copcilor de aerisire. Și pentru că am vorbit de copci, dacă apele sînt bine înghețate, se poate pescui (la copci) cu rezultate satisfăcătoare la știucă și biban. Iată deci cîte îndeletniciri pot avea pescarii și în ianuarie, considerată, pe nedrept de mulți dintre ei, ca o lună de pauză forțată.

TELEnote

Poate, ajungi să înțelegi mai bine cît de întins este diapazonul sportului, abia atunci cînd el își pune întunecata mască a tragicului. Este clipa în care virtuozitatea campionului se frînge în fața unui pericol dezlănțuit, făcînd loc dramei necruțătoare. Accident !

Toreadorul măcinat de copitele fiarei, boxerul însîngerat în ring, automobilistul captiv în bolidul care ia foc — atîtea momente de groază ce sînt de fapt tributul adus năzuinței de depășire, acelui impuls originar al oricărei performanțe sportive.

Micul ecran ne-a adus în fața ochilor un asemenea instantaneu, de o rară pregnanță, dezvăluind tragismul latent al unei întreceri de temerari. De pe uriașa (și înfricoșătoarea) trambulină de la Garmisch Partenkirchen, zborul schiorilor părea de fiecare dată o sfidare adresată cumințeniei de toate zilele. Măsura adevărată a eroismului superlativ avea să o dea nu învingătorul, superbul Wirkola, ci acel nefericit săritor elvețian, care, coborît în hăul alb, și-a pierdut echilibrul zdrobindu-se de pîrtia înghețată. Păcat că transmisia — excelentă tehnicește — nu a furnizat și amănuntele ulterioare ale accidentului, impresionant pînă la paroxism. Ne rămîne speranța că el nu va avea consecințe grave pentru victimă.

Oricum — judecînd cu sînge rece — reluarea au ralenti *a căderii pe pistă a fost una din cele mai bune scene de reportaj T.V. ce ne-a fost dat să vedem. O imagine sinceră, de cuprinzător adevăr.*

Și cîteva cuvinte despre o altă emisiune, situată la polul opus : Concert-rugby. N-am înțeles de ce imagini reușite (Fl. Mihăilescu), trebuie neapărat trecute prin alambicul unui montaj artificios, însoțite apoi de un text sforăitor, frizînd adesea ridicolul (D. Manoileanu). Încă o dată, optăm pentru sinceritate.

Ra.

răspunde Ion Poștașu

LILI BURLACU, BUCUREȘTI. „Soțul meu, Spirea Burlacu, susține că, în toamna anului 1948, a jucat la Locomotiva București, participînd la meciul cîștigat de această echipă, cu 5—0, în fața Gloriei C.F.R. Galați, în „Cupa de toamnă". Vă rog să-mi spuneți dacă este adevărat ?" Numai cu condiția asta v-ați măritat cu el ? Altfel, nu l-ați fi luat de bărbat ? Îmi face o deosebită plăcere să readuc liniștea în căsnicia dv., confirmînd spusele soțului. Și-a adus aminte de el Florea Tănăsescu, actualul secretar general al F.R.F. Nu sînt însă în măsură să vă informez dacă în cronica meciului s-au făcut aprecieri bune sau rele la adresa jocului practicat de soțul dv. Oricum, asta n-are nici o importanță, cred. Dacă soțiile actualilor fotbaliști ar ține seama de notele cronicarilor, în fiecare duminică ar ploua cu cereri de divorț !

Dr. NICOLAE VALERIU, SIBIU. Ați vrea să reapară numele de Venus, Unirea Tricolor, Ripensia, Val-Vîrtej, Triumf etc. Au fost unele echipe care s-au gîndit să preia aceste nume de tradiție. S-au ivit însă unele probleme mai arzătoare. Echipele noastre de fotbal trebuie să-și schimbe, în primul rînd, jocul. Problema numelor este mai puțin importantă.

G. TOLOACA, ALBA IULIA. Două sfaturi pentru tinerii sportivi :

● Încet-încet, succesele VIN. Dar fără... vin !

● Fiți atenți la antrenamentul „invizibil". Efectele lui sînt atît de vizibile !

MATRI SALVAN, BUCUREȘTI. Propuneți un nou sistem de acordare a punctelor, la fotbal : 3 puncte, 2 puncte, 1 punct și...

nici unul, în funcție de CALITATEA jocului prestat. Dar cine stabilește dacă o echipă a jucat bine ? Eu zic să rămînem la actualul sistem de punctaj, bazat pe goluri, pe victorii. De ce să căutăm un motiv în plus de gîlceavă ? Nu sînt și așa destule, la fotbal ?

NICOLAE MEDELEANU, COMUNA CERNA. Vreți să deveniți membru cotizant al echipei dv. favorite, Rapid. Nimic mai simplu : adresați-vă clubului respectiv : șoseaua Giulești 10. Sper însă că n-o să cereți banii înapoi dacă Rapidul va lua bătaie !

ORLANDOU PURZA, ARAD. Nu prea sînt de acord cu aforismul dv. : „Cel mai bun profesor (sfetnic) este înfrîngerea". Dar asta o facem de o viață întreagă. Ar fi timpul să învățăm și din victorii !

MARIA BERRY, BRĂILA. Aveți un băiețel, Marius, în etate de 5 ani și „jurați" să faceți din el un bun atlet. Perfect. Poate că ne garantați și o medalie olimpică ! Să ne mai lăudăm și cu băieții, nu numai cu fetele noastre !

SERGIU PETRESCU, SIBIU. Boxerul Toma Aurel e plecat din țară de circa 30 de ani. După cîte sînt informat, își cîștigă existența lucrînd la un garaj, în S.U.A.

A. KISS, CLUJ. Uneori, golgeterii au fost premiați (în special, de către A. S. Loto-Pronosport). În ultimul timp, mi se pare, întreprinderea respectivă a fost mai rezervată în această problemă a eficacității. S-a temut, probabil, să nu rămînă cu premiile nedistribuite !

G. MOSARI, BACĂU. Am citit cu multă curiozitate articolul dv. „Dacă s-ar juca doar o repriză". Dar nu putem decît să consemnăm clasamentele respective, fără a umbla cu orice preț după... interpretări. Așadar, dacă s-ar fi jucat numai repriza I în fruntea clasamentului ar fi fost Petrolul, urmată de Steaua, în timp ce U.T.A. ar fi fost pe locul 10. Potrivit reprizei a II-a însă, șefia este deținută de U.T.A., urmată de Dinamo București și Universitatea Craiova. Ca de obicei : cine rîde la urmă, rîde mai bine ! Dar nici repriza a II-a nu oferă garanții. Să așteptăm ultima etapă...

Ilustrații : N. CLAUDIU